

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת אחרי מות ♦ כב' ניסן תשע"ו ♦

עלון 197

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

עשייה ושמירה

בפרשת אחרי מות (ויקרא י"ח, ד-ה) אומרת התורה "אֵת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֵת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בְּהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֵת חֻקֹּתַי וְאֵת מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶתֶם הָאָדָם וְחֵי בְהֶם אֲנִי ה'".
יש להבין הנאמר "וחי בהם", האם הכוונה לחיי העולם הבא (כדברי רש"י בשם הספרא) או שמא הכוונה לחיי העולם הזה, דווקא.

ולחסביר, שהרי "מִשְׁפָּטֵי" הם המצוות הסוללות לאדם את הדרך אשר ילך בהם בעוה"ז ויעשה הישר והטוב בעיני אלוקים ואדם (ועיין רש"י) ואם כן בפסוק ד' מדובר על חיי העולם הזה.
ומילת "חֻקֹּתַי" (פסוק ה) הם גזירות שאין הדעת מבינה ומשכלת אותם כמו מאכלות אסורות, ושאר העניינים שיצר הרע מתאוה אליהם ומטה את האדם לעבור על גזית המלך. ומכאן, וחי בהם ירמוז לחיי העולם הבא.

ואם כן, יקשה לנו קושיית רש"י (פס' ד') איך יאמר על העולם הזה "וחי בהם" והרי סוף דבר "כי עפר אתה ואל עפר תשוב" (בראשית, ג) ולא מתקיים בו "וחי בהם"?
ולתרץ, שהנה לפני האדם מונחות שתי דרכים בחייו עלי אדמות. לעשות כרצונו וכאשר יתאוה ליבו ובלבד שלא יעבור על איסורי התורה, בבחינת קיום ההלכה במלואה, ודי לו בזה. ואילו הדרך השנייה מושתתת על קיום ההלכה כלשונה ובמלאה, אך בתוספת של קדושה והכנה בטהרת הלב וקדושת המעשה בכל ענין ודבר.

והשוני הוא בודאי באופן הזה. שהרי המקיים את התורה כהלכתה יש לו חיי העוה"ז בקושי מהצורך בהימנעות ומגדרי הסייגים, ונופל הוא ברשת יצרו מידי זמן, ולחיי העולם הבא הותיר לו את הקרן בלבד, ולעומתו, זה העושה בקדושה וטהרת הלב והמעשה, שמח בכל מצווה ומצווה שבאה לידו, וששם לעשותם בזריזות ובחשק רב וממילא יש בידו חיי העוה"ז והבא ברווח והרחבה.
ובאו שני אלו להורותינו כי הבחירה בידינו – והבוחר יבחר.

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

פצוע קשה

מערך הפינוי של צה"ל ערוך לפינוי מהיר של כל פצוע לבית חולים. עם זאת יתכן כי יעבור זמן עד שכח החילוץ יגיע, ובזמן זה חובה על החיילים שתפקידם מאשר להם זאת לטפל בפצוע ולעמוד לימינו. אין להגיש לפצוע טיפול רפואי אם אינך חובש או רופא, אבל כל חבר יכול לעזור לפצוע עזרה מוראלית. יש להיות ליד הפצוע כדי לתת לו הרגשה של בטחון, וכדי שיוכל לקבל עזרה אם יבקש אותה. חשוב לדבר אל הפצוע, לעודד אותו, לחזק אותו. חשוב להזכיר לפצוע שוב ושוב כי העזרה תגיע, וכי הוא יפונה ויקבל טיפול מלא. עתים הפצוע שוקע בחוסר הכרה חלקי או מלא. גם אז יש להמשיך ולדבר באוזניו דברי עידוד. בשום פנים אין לדבר ליד פצוע דברים העלולים לייאש אותו. אין אנו יודעים עד כמה חוסר ההכרה מונע אפשרות לקלוט גירויים מסביב, ויתכן כי החולה מחוסר ההכרה קולט דברים הנאמרים בנוכחותו. דיבורים לא זהירים או דברי ייאוש על מצבו עלולים להיקלט במוחו של הפצוע ולגרום לו להתייאש ולאבד את הרצון להיאבק על חייו. הפצוע, גם כשהוא חסר הכרה, מסוגל לעתים לחוש כאשר נוגעים בו. היושב ליד פצוע ואוחז בידו ומדבר אליו דברי ניחומים עשוי לעזור לו ולחזק את יכולתו להתגבר על פציעתו. כדאי לדעת כי המחקר הרפואי העלה כי החושים הממשיכים לפעול עד סמוך למותו של אדם הם חוש השמיעה וחוש המישוש. יש לנצל עובדה זו ולהשתמש בחושים אלה כדי לסייע לפצוע בשעותיו הקשות. ההחלטה להפסיק טיפול כי אפסה תקווה אינה בסמכותו של אדם שאינו מקצועי, ואפילו לא בסמכותו של חובש. כל עוד נאבק פצוע על חייו - חובה על הנמצאים לידו לעזור לו ולעודד את רוחו.

שו"ת צבא ומלחמה – הרה"ג זלמן מלמד

שאלה:

מבחינה הלכתית ואמונית, איך צריך להתייחס לסרבני שירות בצה"ל.

תשובה:

סרבני השירות בצה"ל המסרבים לשרת בישראל הם פורשים מן הכלל ומוציאים את עצמם מהעיקרון שכל ישראל ערבים זה לזה. הם תלושים מיסודות היהדות ומרחפת עליהם סכנת עקירה מעם ישראל והתבוללות בין העמים. יש לרחם עליהם ולהתפלל שישובו בתשובה שלימה.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

**"כל אחד צריך לעסוק בעסק שלו, במה שיש לו על זה הכנה, וביחוד הדבר נוהג בעניני הלמוד"
(אורות התורה ט א)**

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות